

חייבי מיתות שבבית דין

	הנסקלין	הנשרפין	הנחנקין	הנהרגין
עניני אמונה אלימות וחקות הגויים (זמנים)	מגדף, עובד עבודת כוכבים, מעביר מזרעו למולך, בעל אוב, ידעוני, מסית ומדיח מכשף, מחלל שבת		נביא שקר, המתנבא בשם עכו"ם זקן ממרא (נביא שהדיח - לר' שמעון) (מדיחי עיר הנידחת - לר' שמעון)	אנשי עיר הנדחת
ערוות	הבא על אמו, אשת אביו, כלתו, נערה המאורסה, משכב זכור ובהמה	בת כהן שיזנתה, הבא על בתו, נכדתו, בת אשתו, נכדתה, חמותו, אם חמותו, אם חמיו	אשת איש נשואה	
בין אדם לאדם			גונב נפש מישראל	רוצח
משפחה	מקלל אביו ואמו בן סורר ומורה		מכה אביו ואמו	
מקדש וקדשיו			(זר ששימש במקדש - לדעה אחת)	
בן נח			(ב"נ שעבר על אחת ממצוותיו - לדעת תנא דבי מנשה)	בן נח שעבר על אחת משבע מצוות

	חייבי מיתה בידי שמים	חייבי כריתות	עניני אמונה וחקות הגויים (זמנים)	הכנסה לכיפה
	כובש נבואתו מוותר על דברי נביא, נביא שעבר על דברי עצמו	מגדף, עבדות כוכבים, מולך בעל אוב וידעוני, מחלל שבת אוכל תמך בפסח אוכל או עושה מלאכה ביוה"כ פ.		(הבא לעבוד כו"ם - לרשב"י והבא לחלל שבת - לר' אלעזר בר"ש ואין הלכה כדבריהם). מקלל בקוסם - קנאין פוגעין בו.
		אם, אשת אב, כלה, אשון איש, משכב זכר ובהמה, אשה ובתה, אחוריו, אחות הוריו, אחוריו, אשתו, אשת אחיו, אשת אחי אביו, (אשת אחי אמו), נדה, בועל ארמית, (בפרהסיא, ויש אמרים אף בצנעה, ונלמד מדברי קבלה).	ערוות	רודף אחר הערוה (חייבי כריתות) לאונסה. בועל ארמית בפרהסיא - קנאין פוגעין בו.
		מקלל אביו ואמו (ירושלמי). וי"א שתלמד שלנו חולק.	בין אדם לאדם	רוצח ללא התראה, או בעדות המיוחדת, או כשהעדים הוכחו בבדיקות אך לא בחקירות. רוצח ע"פ אומדנא ברורה (אחרונים). (רוצח שלא נגמר דינו ונתערב בין רוצחים אחרים - לדעה אחת).
	אוכל טבל, זר שאכל תרומה (ודלא כרב), כיכורים או חלה. כהן טמא שאכל תרומה טהורה וכן טבוי (רש"י ותוס' זבחים יז. וי"ח. (ע"ש בחדושי הנצי"ב). זר ששימש במקדש, וכן טמא, טבוי, מחוסר בגדים, מחוסר כפורים, שלא רחוץ ידים ורגלים, שתוי יין, נרוע ראש - ששימשו במקדש. כהן שנכנס לקה"ק שלא בעבודה. כהן שיוצא מהמקדש בשעה שעובד. מחוסר מסממני הקטורת. (בע"מ ששימש במקדש, הויד במעילה - לרבי). (גונב כלי שרת - לשי' הרמב"ן).	קדשים בחוץ, טמא שאכל קדש, טמא שנכנס למקדש, אוכל פיגול או נותר, מפסוס את השמן / הקטורת, הסך בשמן המשחה.	מקדש וקדשיו	גונב כלי שרת - קנאין פוגעין בו. כהן המשמש בטומאה - אחיו הכהנים פוצעין את מותו.
	אוכל חלב, ודם. פסור, מילה (-מצוות עשה).	בן נח ששבת / שעוסק בתורה / שהכה את ישראל.	שונות	לקה ושנה - בחייבי כריתות.

[מקור: 401-402 ע"פ קכ"א-קכ"ב]